

“ Ale vy, milovaní, buďte svůj život na přesvaté víře, modlete se v Duchu svatém, uchovejte se v lásce Boží a očekávejte milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista k věčnému životu. ”

Juda 1, 20.-21.

DUBEN 2019

CASD Valašské Meziříčí

Úkoly

- 6.4. – Rytmus života
- 13.4. – Rozhodni se správně
- 20.4. – Příprava na změnu
- 27.4. – Osamělost

Rozpis učitelů a kázání

Datum	Učitel sobotní školy	Kázání	Sobotní škola mládeže
6.4.	Pavel Pimek	Jiří Loder	Soňa Mročková
13.4.	Květa Tyšerová	Jiří Kloda	Velikonoční besídka Iva Burešová
20.4.	Anna Petrovičová	Pavel Pimek	Simona Kimlerová
27.4.	Bohumil Mroček	Pavel Kostečka Křesťanský domov	Iva Burešová

Blahopřání k narozeninám

2.4. – Jan Bureš

ADRA Klub zdraví informuje

Besedy v čítárně kavárny Tucan CAFÉ

4.dubna – Papua Nová Guinea, beseda Zdislavy

Odstrčilové

25.dubna - Na hodinku o stereotypch našich osobností,

beseda Martina Mikláše

Křesťané mohou být pro svět neodolatelní, až se znovu spojí s neodolatelným Ježíšem

Ježíš mluví v Bibli o svých následovnicích jako o lidech soucitu, milosti a lásky. S vášní nesou dobrou zprávu evangelia ztraceným lidem, jsou solí a světlem každému kmenu, jazyku a národu. Když někdo jiný někoho z nich urazí, odpouštějí a nastavují druhou tvář. Vyzařuje z nich neodolatelnost, krása a láska samotného Ježíše Krista.

Dnešní západní křesťanství se však pramálo podobá Ježíšově vizi týkající se jeho církve.

„Mezi křesťanstvím Nového zákona, křesťanstvím rané církve a dnešním křesťanstvím je patrná velká propast,“ říká Scott Sauls, hlavní pastor sboru Christ Presbyterian Church v Nashville v USA.

„V naší části světa mají křesťané pověst, že svým bližním příliš nepomáhají, někdy je odsuzují, chovají se odtažitě nebo strkají hlavu do písku. Mezi tím, jak se chováme my, a tím, jak žije člověk, který nemá s Kristem žádný vztah, není ve skutečnosti žádný znatelný rozdíl. Možná to není úplně pravda, ale naneštěstí nás tak lidé dnes vnímají.“

Ve své knize *Neodolatelná víra: křesťan, kterému svět neodolá* autor popisuje praktické způsoby, jak mohou věřící vést biblický křesťanský život a žít podle Ježíšova záměru pro církvev. Autor knihy líčí biblické pravdy, které mění život, a vyzývá křesťany, aby byli těmi, kdo jsou ve společnosti jiní, kdo proměňují své prostředí k Boží slávě.

Všechno začíná jednoduchým návratem k evangeliu a k tomu, abychom sledovali, co přišel udělat Kristus. Nemůžeme být pro svět neodolatelnou silou, dokud se znovu nespojíme s neodolatelným Ježíšem Kristem, který nás přišel zachránit od všeho, co je špatné na tomto světě i v nás samých, a aby nás přivedl do své rodiny.

„Jakmile znovu přijmeme tyto skutečnosti, můžeme začít pozorovat, jak Kristus vedl své učedníky, aby žili na tomto světě.“

Bylo to poslání milosti a pravdy, to je od světa odlišovalo, a to tak, že si toho svět všiml.“

Pastor Sauls cituje Madeleine L'Engleovou, která jednou řekla: „Lidi nepřitáhneme ke Kristu tím, že budeme hlasitě vyvracet to, čemu věří, ani tím, že jim budeme říkat, jak jsou špatní a jak my jsme dobří, ale tím, že jim ukážeme světlo, které je tak krásné, že celým srdcem budou chtít poznat jeho zdroj.“

„Bůh nevolá své lidi, aby byli úžasní nebo aby dělali dojem,“ říká Sauls, „každé zaměstnání je vrcholně důležité, všechno tvůrčí, všechno, kde něco obnovujeme nebo chráníme, je aspekt Božího obrazu v nás.“

Jakmile správně pochopíme Boží proměňující působení v našich životech, budeme schopni přinášet naději, kterou svět potřebuje slyšet, a projevovat lásku, která nás na začátku uchvátila.

Bůh především chce, abychom žili jako ti, kdo jsou milovaní, komu bylo odpuštěno, kdo vědí, že jsou přijatí, vykoupení, obnovení. Toto vědomí by nás mělo vést do zdravého, životodárného společenství mezi ostatními lidmi, kteří chtějí poznat Krista lépe a chtějí se spolu s ostatními víc a více podobat Kristu. A potom společně jako společenství můžeme vyjít do světa a mít životodárný dopad na místech, kde žijeme, pracujeme a hrajeme,“ uzavírá Sauls.

Změňte svět s Adrou: Založte si on-line výzvu

Nechcete stát jen nečinně opodál, když jsou na světě lidé, kteří potřebují pomoc? Chcete být tím, kdo dá věci do pohybu? Chcete oslavit narozeniny, svatbu nebo jinou významnou životní událost smysluplně? Založte si svou dárcovskou výzvu a podpořte spolu se svými blízkými lidmi v nouzi, o které se ADRA stará. Stačí dobrá vůle a pár kliků!

Jak si založit dárcovskou výzvu?

- Na portálu **Darujme.cz** si vyberte jeden z projektů Adry, který chcete podpořit.
- V rámci něj klikněte na tlačítko **Vyzvat ostatní**.
- Buďte kreativní a vymyslete své výzvě originální název.
- Sepište do formuláře krátké shrnutí toho, proč výzvu zakládáte a proč chcete podpořit vámi vybraný projekt.
- A pak už jen klikněte na **Vytvořit výzvu**.
- Dejte o vaši výzvě vědět třeba prostřednictvím sociálních sítí, e-mailu či osobního pozvání vašim známým a sledujte, jak narůstá počet darů, jimiž pomůžete konkrétním lidem v nouzi.

Kdy výzvu založit?

Když slavíte narozeniny, svatbu, narození dítěte či jinou významnou životní událost a nechcete slavit jen dalšími dorty a přebytečnými dary. Vyzvěte své blízké k tomu, aby vás obdarovali tím, že podpoří projekt Adry, jehož prostřednictvím změní život lidí v nouzi. Když máte chuť něco změnit. Ve svém životě i ve světě kolem Vás. Běhejte, chod'te, hubněte nebo čtěte. Každý váš kilometr či přečtenou stránku mohou Vaši přátelé podpořit finanční částkou na dobrou věc. Není to ta nejlepší motivace?

Jaká je zkušenost naší ambasadorky Jitky?

Naši oslavu jsme nechtěli jen prožít a zapomenout, nechtěli jsme si naše jubileum jen „užít“. Přáli jsme si, aby i druzí lidé měli prospěch z našich narozenin. Při ohlédnutí zpět jsme si uvědomili, že vlastně máme

všechno, co k životu potřebujeme, a tak jsme se rozhodli naše kulaté narozeniny oslavit jinak. Zároveň jsme zbavili naše přátele starostí, jaké přání koupit a co vtipného do něj napsat, nebo vymýšlet jaký dárek koupit, aby to nebylo moc a ani málo, říká Jitka Chánová, která výzvu na podporu dobrovolnictví v České republice oslavila 50. narozeniny své a svého manžela a dohromady skrze výzvu vybrali neuvěřitelných 85 000 Kč. Překvapily nás nejen pozitivní reakce lidí hned na začátku, kdy se s formou oslavy velmi ztotožnili, ale pak také částky, které byli ochotni darovat. S chutí jsme četli jejich zprávy a vzkazy a s mnohými z nich jsme tak naše přátelství ještě více prohloubili, dodává Jitka.

Oslavujte s Adrou netradičním způsobem! Oslavujte způsobem, který pomáhá. Radosti a lásky máte totiž tím víc, čím víc jich dáváte

Změňte svět spolu s námi.

Založte si svou online-výzvu!

Marie Schmolková zachránila za války tisíce Židů. A byla to právě ona, kdo přivedl do Prahy Nicolase Wintona.

Když Marie v červenci 1938 vystoupila na konferenci o uprchlících ve francouzském Évianu, světová válka klepala na dveře. Bojovalo se ve Španělsku i v Číně. V březnu proběhl anšlus Rakouska. Rudá armáda se v létě střetla s Japonci v bitvě u jezera Chasan a v listopadu došlo v Německu k velkému protizidovskému pogromu, známému jako Křišťálová noc.

Pro Československo znamenal rok 1938 tragédií. Republika v září ustoupila diktátu velmocí a vzdala se pohraničních oblastí. Češi z Německem okupovaných území zakusili osud, jaký poznali němečtí uprchlíci před nacismem, jimž Marie Schmolková už léta aktivně pomáhala.

Marie se narodila roku 1893 do česky mluvící pražské židovské rodiny. Po smrti otce, obchodníka s textilem, převzala spolu s matkou rodinný podnik.

V sedmadvaceti se vdala. Její manžel ale po několika letech zemřel. Psal se rok 1924. Pro Marii to byl životní zlom. Vydala se na cestu do

Palestiny, kde se z ní stala sionistka. Po návratu se věnuje sociální práci a politice, vstupuje do Židovské strany, která zastupovala zájmy českých Židů v parlamentu.

Když roku 1933 přišli v Německu k moci nacisté, stalo se Československo jednou ze zemí, kde hledali útočiště němečtí Židé, antifašisté a další lidé nepohodlní novému režimu.

Schmolková pro ně organizovala pomoc prostřednictvím Židovského pomocného výboru, stala se ale také členkou Pomocného výboru pro uprchlíky. Jeho činnost zaštitil slavný literární kritik F. X. Šalda.

Československé úřady příchozí zdaleka nepřijímaly s otevřenou náručí. Pomocné výbory musely spoléhat hlavně na dobročinnost a příspěvky ze zahraničí.

Židovský výbor každý rok pomáhal tisícům lidí. Kromě toho, že uprchlíkům zajišťoval nejzákladnější věci jako stravu a ubytování, snažil se jim zprostředkovat i možnosti další emigrace, zvláště do zámoří. Československé ministerstvo vnitra totiž usilovalo o to, aby u nás židovských uprchlíků zůstávalo co nejméně.

V roce 1936 se Marie stala předsedkyní Comité National, který zastřešoval všechny československé uprchlické výbory. Jednala se zástupci Společnosti národů i s představiteli mezinárodních charitativních organizací.

Zúčastnila se také červencové konference v Évianu ve Francii, kde se hovořilo o židovských uprchlících. Ukázalo se však, že nikdo není připraven je přijmout.

Na její výzvu ale zareagovaly britské uprchlické organizace. Do Prahy přijela Doreen Warrinerová, představitelka britského Výboru pro uprchlíky z Československa, která pověřila mladého Nicholase Wintona, aby organizoval takzvané dětské transporty. Velká Británie totiž poskytovala azyl jen dětem bez doprovodu rodičů.

Po okupaci zbytku Československa 15. března 1939 Němci Schmolkovou okamžitě zatkli. Ačkoliv v té době už trpěla cukrovkou, podrobovali ji vyčerpávajícím mnohahodinovým výslechům. Na svobodu se dostala až v červnu díky své přítelkyni senátorce Františce Plamínkové a dalším vlivným přímluvcům.

Ocestovala do Paříže a po vypuknutí války se usadila v Londýně. Tam pokračovala ve své činnosti. Práci obětovala vše, i zdraví. Zemřela na infarkt v březnu 1940, ve svých 46 letech. Na rozdíl od Nicholase Wintona je dnes téměř zapomenutá.

Až v posledních letech začala o připomínání jejího odkazu pečovat Společnost Marie Schmolkové, která mimo jiné usiluje o to, aby byla na jejím rodném domě v pražské Kamzíkové ulici umístěna pamětní deska.

Sobota
13.dubna 2019

**Velikonoční besídka
mládeže**

Křesťanský domov

27.dubna 2019

Setkání s Pavlem Kostečkou

Ekuvýšlap dalekých výhledů

V neděli 24.března se okolo poledne začali scházet na autobusovém nádraží ve ValMezu tváře známé i méně známé, dokonce jedna chlupatá, a to za účelem protáhnout si těla, navázat nová přátelství, zahrát si pár her jako zamlada a také se duchovně občerstvit, to vše

spolu s dalšími bráškami a sestrami z jiných církevních ohrádek. Někteří jedinci měli obavy z délky trasy. Kdyby tušili, jaký byl původní návrh hlavního aktéra „FrToma“ na počet kilometrů, asi by se ani neukázali ☺ .

Start akce byl v Novém Jičíně. Naše kroky vedly po naučné stezce Františka Palackého nejprve na náměstí, kde jsme se vzájemně představili a odtajnilí zastoupení jednotlivých církví. Následně jsme vyrazili dle povelů zbrusu nové

navigace zbrusu nového mobilu jedné z účastnic směrem na Skalky. Cestou se nám začaly otvírat ony slibované daleké výhledy, tentokrát na

Nový Jičín a Starojickou Lhotu.

Chcete vědět, kam se poděl medvěd z Valašska? Najdete ho právě zde, i s mladýma.

Louka na Skalce uzpůsobená pohybovým aktivitám místních občanů přímo lákala ke krátké zastávce za účelem zahrání si her. Pomocí pantomimy jsme se pokusili seřadit podle dne a měsíce narození a poté jsme se rozdělili do dvou družstev. Pomocí dlouhých brček jsme přenášeli lentilky z jednoho místa na druhé, z čehož měl největší radost již zmíněný chlupatý účastník pochodu Hačikó (těch na zem spadlých bylo opravdu hodně). Také jsme změřili síly v rychlosti protahování kroužku na niti skrze svrchní oděv všech členů družstev. Následně jsme se pokoušeli se zavázanýma očima trefit protivníka papírovou koulí. A protože byli všichni soutěžící nesmírně šikovní, získali čokoládové mince k okamžitému dodání energie a záložky s biblickým veršem na památku.

Pokochali jsme se dalekým výhledem na Bludovice a pokračovali na vyhlídkové místo Svinec. Hospůdka nad lyžařským vlekem nás potěšila, dostavila se totiž chuť na dobrou

kávačku a malé posezení na sluníčku. Ještě udělat foto a už šlapeme dál. Slibované výhledy byly vskutku úžasné. Ale dobré je dívat se i pod nohy – právě začínají vyrůstat divoké orchideje a bylo by škoda je z nevědomosti zašlapat.

Svinec je okrášlen kamenným křížem s postavou ukřižovaného Krista. On, který zaplatil za naše hříchy svým životem, je jistě potěšen, když nás vidí takto v družné jednotě a lásce pospolu bez ohledu na příslušnost k denominaci.

Toto místo je působivé – výhled do všech světů stran a všude nádherné a dokonalé Boží stvořitelské dílo. Kde jinde si udělat zastávku a chválit Pána písni, než tady? A

tak Jarka sáhla do strun a do údolí se nesly krásné melodie oslavující Otce nás všech. Následovat mělo duchovní zamyšlení, ale jeho autor se z výšlapu omluvil. Proto jsme zvolili náhradní řešení – zástupci jednotlivých církví se svěřili ostatním s tím, jak vnímají ekumenu v jejich společenství a co radostného prožívají. Bylo to milé povídání.

Protože sluníčko se pomalu začalo schovávat za obzor a

nám začalo být chladno, ukončili jsme zastavení modlitbou Páně a vydali se podle instrukcí navigace dále přes Kojetín do Straníka a Hodslavic. Cestou se tvořily páry a skupinky, které si povídaly a sdílely se navzájem.

Pochod ubíhal v družném hovoru a než jsme se nadáli, byli jsme u rodného domu našeho velikána Františka Palackého. Byl to snad první ekuvýšlap, na kterém jsme

nemuseli z posledních sil dobíhat autobus či vlak ☺ , a tak jmenovec již zmíněného nepsaného patrona všech upovídáných zavelel ke vstupu do místního hostinského

zařízení, kde jsme se občerstvili čajem. Zde jsme shrnuli své zážitky, vyměnili si telefonní čísla a vyhlásili psa Hačikó, který celý výšlap absolvoval v tašce, opět turistou roku ☺ . Pak už jsme nasedli do autobusu a nechali se zšeřelou krajinou odvézt zpět do ValMezu.

Tak zase příště!

Iva Burešová

Společně se zástupcem slovenského Štúdia Nádej jsme se zúčastnili letošní celosvětové konference mediálních center a komunikátorů GAIN v Jordánsku. Mottem akce byla "touha dvaceti milionů adventistů oslovit sedm

miliard lidí na celém světě".

Můžete se těšit na další čtvrtletí s Biblií pro dnešek - tématem bude Život rodiny. Doufáme, že pro vás bude setkávání s kazatelem Janem Dymáčkem příjemné a obohacující, stejně jako pro nás.

Pražský sbor Bethany koncem února hostil Teologickou konferenci na

téma Ožehavé otázky v evangeliu poslední doby s uznávaným odborníkem Jánem Barnou. Můžete se těšit na kompletní záznam celého přednáškového dne včetně prezentací!

Křesťanský vtip

Inzerce

**NEVYHAZUJ,
DARUJ!**

sbírka pro dobročinný obchod Diakonie Valašské Meziříčí
Sběrné místo *Darovánek* na Žerotínově ulici za Diakoníí.
Alena Hellerová, 739 324 816, hellerova@diakonievm.cz